

за то са и именуватъ тѣи брати Апостоли и просвѣтители на Славенскій-атъ народъ.

Добрий-атъ примѣръ на тѣа утвори пѣть-атъ на вѣра-та и на сосѣди-те имъ Рѹси, защо царь Василій предмѣстникъ Михаилловъ, кѣто согласи миръ съ тѣхъ, понеже искаха да са кръстатъ, проводи имъ нѣкой епископъ, патріаршествѣющъ Игнатію, но Рѹси-те неприлежаваха, да свършатъ обѣщаніе-то си, сирѣчь да са кръстатъ, и искаха пѣрво да видатъ нѣкое чѣдо, за да повѣрватъ за сичко-то онова, кое-то имъ казваше пратинный-атъ епископъ, а епископ-атъ имѣющъ надеждѣ на всемогѹщество-то Хрїстово, рече имъ, да искатъ шото шѣтъ, и тѣи поискаха, да фѣрли евангеліе-то въ огнѣ, и ако неизгори, да са кръстатъ. Това кѣто чѣ епископ-атъ, помолися Богѹ и рече, прослави имя твое Хрїсте Боже! и авіе фѣрли евангеліе-то въ голѣмъ огнѣ, но о чѣдо! свѣто-то онова евангеліе остана неповредимо отъ огнѣ-атъ, а Рѹси-те кѣто видѣха това почѹдихася, и славаши Исѹса Хрїста, повѣрваха въ Него, и са кръстиха, кои-то дорѹ до днесъ стоатъ благодатію божію твърдо въ православнѣ-тѣ вѣрѣ.

Глава 77.

За обрѣщеніе-то на Бѣлгѣри-те.

Бѣлгѣри-те кѣто имаха бой съ восточный-атъ царь Теофіла, повѣдиха са совсемъ въ едно сраженіе, въ кое-то заробиха мнозина, между кои-то